

VÁROK, EGYRE CSAK VÁROK ...

Várok, egyre csak várok,
És az idő könnyű homokként
pereg ujjaim között,
Egy marék semmi mindenem,
S ismeretlen istenek játszanak
lelkem húrjain.
Nyugalom csöpög a gyertyák törzsén
- a láng maga az élet -
Tünékeny csöndes bánatom,
És már semmitől sem félek.

Várok, egyre csak várok,
Hogy egyszer visszajöjjön ami
soha nem ment el,
Hogy új erők tépjék a testem,
S vihara türelmemnek
partradobja halálom
Tavaszként, nyárként vagy őszként,
S mire télbe hajlik a kedvem,
Megértsem és megszeressem
mindazt, amire emberként vágyom.

S várok, csak várok,
Új kezek símogatják az arcom,
De régi a gyűlölet,
S régi a mámor,
Vad szívemben névtelen árok,
Már nem hiszen az isteneknek,
Bádogdobok hangjai nevetnek,
Míg csönd kuksol a fákon,
S én vértelen hévvel egyre csak várok,
Valami valótlan, megígért békére várok.